

verwachting niet verder dorsten uit te strekken dan tot een jaarlijksche contributie groot zestien duizend Gulden, een vast kapitaal groot honderd duizend Gulden, een som van extra-giften en schenkingen tot een bedrag van vijf duizend Gulden, en een som voor collegiegelden, die feitelijk voor niet meer dan een honderd vijftig Gulden was uitgetrokken.

Nu lette men er bovendien wel op, dat deze raming gemaakt was, eer men ook maar iets vermoeden kon van den sterken tegenstand, waarmee een deel der broederen ons pogen zouden bemoeilijken.

Wel toch had men zich voorgesteld, dat de broederen, die in de formulieren van eenigheid onzer kerk zich niet meer thuis gevoelen, zich van steun onthouden zouden, maar om Christus' wille had men toch billijkerwijs meenen te mogen hopen, dat vooreerst de poging om de Staatsoppermacht ook op het gebied van het hooger onderwijs te breken, toejuiching zou vinden; en ten andere dat de poging om weêr onze godgeleerdheid, ons Staatsrecht en onze philologie aan het Woord onzes Gods te binden, blijdschap zou hebben gewekt zelfs in het hart van dissentieerende vrienden.

Maar wel verre van in die broederlijke genegenheid te mogen deelen, stuitte het pogen der Vereeniging af op vaak pijnlijke tegenwerking.

Wat deze broederen hiertoe bewoog, staat niet aan ons te beoordeelen. Maar zooveel zal men dan toch begrijpen, dat zoo onverwachte bestrijding onze uitzichten, althans voor het eerste jaar, wel eenigzins benevelde en ons niet zonder zorg de toekomst deed tegengaan.

Dan, onze genadige God en Vader, in wien alleen ons vertrouwen stond, beschaamde die zorg volkomen, en verraste ons door een uitkomst, die niet alleen met de raming gelijken tred hield, maar die raming zelfs niet onaanzienlijk overschreed. En dat wel op den post der vaste contributien enz. met bijna drie duizend Gulden, op de kapitale som met zestien duizend Gulden, en met vijfhonderd Gulden op de collegiegelden, welke laatste natuurlijk per het volgend jaar worden verantwoord.